

Sněženka farní

Zpravodaj farnosti Panny Marie Sněžné v Praze

Číslo 7-8

Ročník V.

červenec, srpen 1999

Motto: Pochválen buď, Pane můj, za naši sestru - matku Zemi, která nás udržuje a spravuje a rodí rozličné plody s pestrými květy a travou.

Sv. František

Milí farníci,

zdravím Vás na počátku měsíce školních prázdnin a dovolených. V anketě KT 23 užil Pěťa Šimčík v odpovědi dvakrát slova „nemusím,“. Ano, o prázdninách a dovolené leccos nemusím. To ovšem z druhé strany znamená, že něco jiného mohu. Něco, co jsem dosud nemohl; na co nebyl čas. Chci Vám tedy jen doporučit zamyslet se, co vlastně teď mohu; k čemu a jak využiji tyto dny, které mi Pán dává.

Přeji Vám všem, abyste poznali, co od Vás očekává (možná to bude věnovat více času rodině či lépe slavit neděli) a dovedli se pro to i rozhodnout.

A Pán ať Vám žehná!

Vraťte se radostní a „s věží,“!

fra Michal

EVANGELIZACE

Letní spiritualita (putování se sv. Františkem)

O tom, že sv. František byl velkým milovníkem přírody, ví snad i zarytí ateisté. Pro svou úctu ke všemu stvořenému se stal patronem ochránců přírody a životního prostředí, patronem ekologů....

Kdo jiný, než on, by měl být naším průvodcem při letních toulkách krajinou, ten, který si vážil každého Božího stvoření, k němuž se slétali ptáci a před nímž krotla i divoká lesní zvěř.

Příroda, a zvláště ta letní, nám nabízí nepřehledné bohatství barev a tvarů uspokojujících naše smysly a zároveň nás nechává nahlédnout do tajemství růstu a věčného koloběhu obnovy jejích sil, které se donedávna zdály silnější než svévole člověka, dobyvatele.

Všechna ta krása není samoučelná, není ani určena výhradně nám - je obrazem dokonalosti Toho, který jí vdechl formu i život, a který to vše stále obnovuje. Svätý František stál před tímto tajemstvím v tiché pokoře a oslavil ho svým věčným Slunečním hymnem.

Po staletí se lidstvo naučilo tuto krásu a bohatství nejen obdivovat, ale stále více i využívat ke svému prospěchu. Patří ovšem k samotnému základu lidské povahy, a poslední staletí jsou toho důkazem, že jsme objevili i možnosti, jak toto bohatství sobecky rabovat a systematicky ničit pro pochybný dočasný efekt nebo dokonce pro prosté ukojení našich chťičů. Naučili jsme se narušovat tento řád a měnit ho ke svému vlastnímu obrazu, který je ovšem pohříchu lidský a nedokonalý.

A přece, v samotných počátcích existence člověka, již v Ráji, tomu tak nebylo. Člověk byl Bohem pověřen, aby to vše poctivě a spravedlivě spravoval, aby nad tím moudře vládl, právě tak, jak byl sám stvořen - k obrazu Božímu, jako vykonavatel Jeho vlády nad vším Jeho dílem.

Člověk se stal pánem, pánem se všemi nectnostmi, či spíše otrokářem, který zapomněl na svou vlastní služebnost a který to vše začal považovat za svůj majetek. Naučil se brát, aniž uvážil, že bere z cizího, aniž domyslel následky svého jednání, které začalo ohrožovat i jeho vlastní existenci.

Jací jsme ale páni? Jsme spjati s přírodou tisícerými pouty, tytéž pochody, které probíhají ve stvolech rostlin a tělech živočichů, probíhají i v našem těle. Srazí nás všechny tatáž vichřice či povodeň, vyděsí tentýž úder hromu či chvění země. A přece i to patří do běhu přírody, jehož jsme součástí.

Tentýž řád spojuje a ovládá vše živé, ať ho nazýváme třeba přírodními zákony či nějak jinak. Velcí teologové minulosti i současnosti obdivují

dokonalost tohoto řádu, jeho krásu, obsaženou v celku i v nejmenším detailu. Dokonalost, která jasně svědčí o dokonalosti Toho, který to vše učinil.

Toto vědomí budiž zdrojem naší pokory, jíž má být prodechnuta naše "vláda" nad přírodou. Františkův sluneční hymnus ať nás vede, aby to, co jsme dostali "navíc" - rozum a svobodnou vůli - vskutku zůstalo tímto Božím darem, aby se neproměnilo v sobeckou zvlů, z níž se raduje kdosi druhý.

Františkovými očima totiž uvidíme kolem sebe zázraky, které by nám jinak zůstaly - k naší škodě - navždy utajeny.

J. J. Outrata

Dovolená na zotavenou těla, ale i ducha

Život každého z nás se stává díky nejrůznějším objektivním, ale často též i subjektivním příčinám, stále a stále obtížnějším. Proto není divu, že mnozí z nás paprsky prvního jarního sluníčka už už nedočkavě vyhlížejí datum své dovolené, aby si takřkajíc pořádně odfrkli. Kdo má to štěstí, že si takový luxus může dopřát (např. maminky s malými dětmi o něm mohou jen snít), jistě potvrdí, jak příjemné je vrátit se po dnech odpočinku s novými silami a s novu chutí ke své práci.

Třebaže odpočinek znamená pro každého člověka něco mnohdy zcela jiného, vždycky přináší stejný efekt nebývalé chuti do práce, větší chuti poprat se s obtížemi nejrůznějšího druhu, zkrátka větší chuti zase toho na sebe více naložit. Jak to však vypadá s naší chutí po prvním měsíci našeho odhodlání - darmo mluvit! Opět zabředáme do stejného stereotypu, ze kterého jsme před dovolenou vyšli, a chuť i odhodlání jsou rázem ty tam.

Ptáme-li se v čem je tedy vlastně chyba a dá-li se s tím vůbec něco dělat, pak jsme myslím dospěli na možný začátek změny tohoto neblahého stavu. Jak totiž stereotypně žijeme a pracujeme, tak i stereotypně odpočíváme, a ať si to přiznáme nebo ne, příliš se v tom od našich nevěřících spoluobčanů nelišíme. Jediným zjevným rozdílem je mnohdy jen to, že na rozdíl od nich, chodíme v neděli do kostela-a to je, jak jistě uznáte, málo.

Pokusme se využít čas dovolených k rozbití zaběhaných stereotypů a nebojme se vykročit "neznámou krajinou", která nám umožní poznat a pochopit nové souvislosti našeho vztahu k sobě samým, k lidem i k Bohu.

Nezapomínejme na to, že naším průvodcem touto krajinou je a vždycky bude ten, který nás nekonečně miluje.

H. Outratová

Z FARNOSTI

Poděkování

Na závěr školního roku chceme Vám všem popřát krásné slunečné, ale i deštěm svlažené prázdniny i dny dovolené, takové chvíle, které Vás osvěží na těle i duchu a naplní dalším nadšením, optimismem a chutí zase pracovat ve všedních dnech nového školního roku.

Zároveň děkujeme všem, kdo ve farnosti pomáhají nebo se o ni zajímají. Naše farnost při kostele Panny Marie Sněžné je svojí polohou neobvyklá a přesto svojí činností bohatá. Proto chceme poděkovat každému i za tu nejnepatrnější službu či modlitbu, neboť jen tak může společenství žít a rozvíjet se. Díky za úklid, květinovou výzdobu, hudbu i zpěv, díky všem, kdo pořádají nejrůznější akce jak ve farním klubu, tak i mimo, dětem, mladým i starším. Život farnosti je možný jen s Boží pomocí a společným úsilím. Díky!
redakce

Prosba Najde se někdo z naší farnosti nebo i jiné, kdo by brigádně vypomohl s úklidem kostela Panny Marie Sněžné v době dovolené? Jedná se o 2 týdny v době od 24. 7. do 7. 8. 1999. Prosíme, zájemci hlase se na faře, kde budete blíže informováni.

Sněmovní kroužek

Po prázdninách se opět sejdem v úterý 14. září v 17 hod. ve farním klubu. Zveme i ty, kteří ještě váhají. Je to příležitost vytvořit hezké vztahy, vzájemně sdílet své radosti i starosti, vzdělávat se a oslavovat Boha právě tímto setkáváním.

Tentokrát jsme se pokoušeli najít své místo v církvi. Nebylo to snadné. Avšak přivedlo nás to k zamyšlení, jak vážně bereme fakt, že jsme se křtem, ať v dětství nebo v dospělosti, stali členy Kristovy církve.

Bylo pro nás velkým povzbuzením, když nám dvě paní s radostí sdělovaly, jak moc jsou rády, že patří do tohoto společenství, kde se cítí svobodné a kde je všichni přijali. I pro nás je to impuls vytrvat a nabízet čas druhým.

Smutná zpráva je, že se s námi loučí bratr Štěpán, protože odchází do jiného společenství se sídlem v Dubňanech u Hodonína. Moc mu děkujeme za všechno, byl a jistě nám i zůstane oporou, svojí upřímností a otevřeností nám je velikým příkladem.

Štěpáne, ještě jednou Ti moc za všechno děkujeme a věříme, že skrze modlitbu si budeme i nadále blízcí.

členové sněmovního kroužku

Setkání seniorů

Každé úterý po ranní mši sv. asi od 9 hod. se ve farním klubu schází skupinka seniorů z naší farnosti. Byla jsem přítomna, když se zrovna slavily narozeniny. Popřálo se - modlitba nechyběla, zaspívalo se, jedlo se a pilo a povídalo. Bratr Justin se mezi telefony vtípně zapojoval do hovoru. Nudit se nadalo, neposlouchat taky ne. Přijďte, kdo nechcete být v úterý dopoledne sami.

L. Jirsová

Setkání farnosti

15. června se konalo poslední "Setkání farnosti" (tj. setkání všech zájemců o farnost spolu se členy farní rady) před prázdninami. Od vzniku farní rady se její členové spolu s duchovním správcem bratrem Michalem a ostatními farníky (vždycky několik lidí přišlo) scházeli pravidelně po čtrnácti dnech, aby se pokusili zmapovat všechno to, co život farnosti na prahu nového tisíciletí obnáší. Každý, kdo byl svým křtem do Církve povolán, by měl znát její současné problémy a měl by vědět, že i on nejen může, ale že by měl i být užitečný.

Po prázdninách se bude poprvé konat "Setkání farnosti" už v úterý 7. září, abychom se opět rychle dali do práce.

Nenechávejte to jen na několika málo členech farní rady a na těch, kteří se zúčastňují "Setkání farnosti". Pomozte i Vy své farnosti svým vlastním příspěvkem! Jakým? Nevíte-li, obraťte se na svého dobrého pomocníka a rádce - Ducha svatého.

H. Outratová

Zkrácený zápis z 1. 6. 1999 (přítomno 20 farníků, z toho 12 členů farní rady).

- začátek adventu. - ekumenická bohoslužba u sv. Mikuláše
- výtvarně-dramatický kroužek pro děti od 6-15 let - od září 1999
- hledá se brigádník na úklid kostela P. Marie Sněžné v době 24. 7.-7. 8. - ---"Učení víry" - katecheze pro dospělé od září - s. Amata
- účast laiků při liturgii

Zkrácený zápis z 1. 6. 1999 (přítomno 13 farníků, z toho 10 členů farní rady).

- knihovna - instalace zamykatelných skříní, shromážďovat jen knihy nové
- výměna špatných čerpadel
- hledá se způsob, jak obnovit prodej knih v areálu nádvoří
- účast laiků při liturgii
- jakým způsobem vzdělávat
- od září změna začátku mše sv. v neděli z 11:15 na 11:30

- od září 1999 setkávání 1x měsíčně - 1. Út v měsíci

Nezkrácený zápis najdete ve farním klubu na nástěnce.

Ohlédnutí v půli roku

Protože jsem se účastnil organizování některých akcí ve farnosti, rád bych o tom informoval.

První takovou větší akcí byla návštěva představení "Pašije" v Národním divadle. Bylo zakoupeno 110 lístků a 20 z toho mohlo být poskytnuto zdarma bezdomovcům od sester Matky Terezy (díky pochopení farníků, kteří ochotně přispěli na vstupenky pro tyto méně majetné).

Druhou akcí byl benefiční koncert Michala Hromka ve prospěch sdružení "Podané ruce", které se stará o drogově postiženou mládež. Při koncertě bylo vybráno 3 350 Kč. Tuto akci doprovázel prodej ikon, které chlapci vyrábějí v Podcestném mlýně jako součást terapie (zbylé ikony je možno zakoupit na faře). Dohromady bylo odesláno na účet střediska Podcestný mlýn 6 000 Kč.

Třetí akcí byl poutní farní zájezd do kláštera Teplá u Mariánských Lázní. Odjížděli jsme ráno v šest hodin a bylo docela chladno. V klášteře nás očekával bratr Paschal s mládeží, kteří tam byli již od pátku a bratr Augustin, který nám poskytl střechu nad hlavou, teplý čaj nebo kávu, jak kdo chtěl. Po mši svaté a prohlídce kláštera jsme vyrazili směrem na Manětín a Plasy, o nichž nám zasvěceně vyprávěla sestra Amata. Celkem nás jelo 36 a za autobus jsme zaplatili 4 900,- Kč.

V týdnu před slavností Seslání Ducha svatého jsem navštívil jednu rodinu s dvanácti dětmi, kterou postihla nehoda v podobě porouchané pračky (už měli jeden pokoj plný špinavého prádla). Ten den jsme shodou okolností měli setkání s přáteli, kde jsme kromě pravidelného programu také uvažovali, jak této rodině pomoci. Nakonec jsme dospěli k názoru, že by bylo nejlepší jim koupit pračku novou. Kde ale vzít tak rychle peníze? Požádali jsme bratra Michala, zda by nám nepovolil mimořádnou sbírku na nedělní mši svaté pro rodiče s dětmi v 10:15 hod. Bratr Paschal tomu požehnal a vybralo se neuvěřitelných 4 500,- Kč a jeden dárců nechal na faře 1 200,- Kč. Další peníze jsme si vypůjčili a již v pondělí jsme mohli zakoupit pračku za 11 990 Kč,- a v úterý na ní bylo vypráno osm plných dávek. Rodina vzkazuje naší farnosti upřímně Pán Bůh zaplat'.

Co říci na závěr. Trochu mě mrzí, že nabízených akcí se z finančních důvodů někteří farníci nemohou zúčastnit. Věřím, že i tento problém společně vyřešíme na některém z příštích "Setkání farnosti".

Vladimír Vašků - člen farní rady

Mše sv. pro děti a jejich rodiče bude po prázdninách pravidelně **od neděle 5. září 1999 v 10:15 hodin** v kapli sv. Michala.

Po každé mši svaté jsme všichni zváni do farního klubu.

CO BUDE PO PRÁZDNINÁCH ...

Děti se stanou umělci ...

Ve školním roce 1999/2000 otevíráme výtvarně-dramatický kroužek pro děti od 6-15 let. Cílem činností bude rozvoj vnímání sebe samého a okolního světa. Předběžné přihlášky odevzdávejte na faře (uveďte jméno a věk dítěte, podpis rodičů). První schůzka rodičů a dětí bude začátkem září - datum bude upřesněno na vývěskách a v zářijové Sněžence. Kroužek se bude konat 1x týdně ve farním klubu u Panny Marie Sněžné, přibližná cena je 500,- Kč na pololetí (peníze budou použity k nákupu barev, čtvrtek, látek a jiných materiálů potřebných k výrobě rekvizit, které si budou děti samy připravovat).
J. Radojčičová, A. Brožová

Vnímavé farnice, pozorní farníci,

léta Páně 1491 se do Anglie snesla holubice Zbožné myšlenky na muže či ženu, o jejichž osudech i jménech letopisy mlčí. Vzbudila v nich touhu napsat o nebezpečí lehkomyšlného života, o nástrahách, které pečlivě připravuje hřích, o strachu ze smrti a o samotě, se kterou k jejím branám člověk přichází. Jakkoli znějí tato témata chmurně, ba děsivě, díky lásce k Bohu a shovívavosti k lidem autoři nezůstávají v rovině vyhrožování a moralizování. Vytvořili alegorickou hru Everyman, do češtiny překládanou jako Kdokoli. Kdokoli – každý z nás, člověk jakéhokoli věku, povolání i smýšlení – je Smrtí vyzván, aby složil zúctování ze svého života. Ten, vyděšený a zaskočený touto zprávou, nenalézá odvalu vypravit se před Boží soud sám, a tak hledá mezi svými přáteli, známými a příbuznými obětavého společníka. Když nikdo z blízkých nepodá pomocnou ruku a vypravit se na cestu odmítne i největší jistota a naděje – Jmění, Kdokoli konečně bere rozum do hrsti a utíká se k modlitbě. Poté se vyznává ze svých vin a zapomenutými Dobrymi skutky plní knihu účtů.

Tuto nadějeplnou hru jsme se rozhodli inscenovat s naším souborem Střechylos z Plzně. Pro potěšení publika i potěšení naše jsme ji ozdobili barokními písněmi se „smrtnými“ motivy a usmysleli jsme si též s touto vpravdě revoluční hrou dobýt metropoli naší země. Toto se stane **12. září v 19:19 ve farním klubu**. Proto dostavte se bez prodlení a vězte, že za Vás zástupce není.
Váš Střechylos

Zpívání

První setkání zájemců o společné zpívání se konalo 17. 6. ve farním klubu. Přišli mladí, střední i starší generace. Hrál se na kytaru, díky Jindrovi i na housle. Na příští setkání v září byly přislíbeny další hudební nástroje.

Zpívali jsme písně Karla Kryla, z Hosana i jiné a pili dobré pití. Díky za nápad. Zveme i další odvážné ke zpívání, bylo to moc fajn.

členové možná nového "uměleckého" tělesa

Pozvání do Plzně

Bratři františkáni Jeroným, Šebestián a Jiří a celá jejich farnost nás co nejsrdečněji zvou na oslavu prvního výročí otevření jejich "domečku", které se bude konat v neděli 3. října 1999 v Plzni.

Předběžný program: 9:00 mše svatá v pavilónku

svačit a obědvat (jídlo vlastní) je možné v domečku

odpoledne se zúčastníme jejich programu, jistě

nebude chybět sport ani různé soutěže.

Někdy v listopadu pak pozveme plzeňskou farnost na oplátku k nám do Prahy. Moc se těšíme na tyto dvě návštěvy.

V. Vašků

Plavání

Děkujeme Janě Vohralíkové za zprostředkování možnosti si jít zaplavat každou první neděli v měsíci do bazénu v YMCA. Věříme, že hned první neděli v září, tj. 5. 9. 1999 ve 14 hod., děti využijí tuto možnost. *redakce*

CÍRKEV A SPOLEČNOST

Výstava "Hudba a obrazy"

Každého, kdo přichází k chrámu Panny Marie Sněžné, upoutá krásná mozaika nad vchodem, ale málokdo ví, že ji vytvořil Viktor Foerster, bratr skladatele Josefa Bohuslava Foerstera. A málokdo si dnes možná uvědomuje, jak velkou osobností české kultury byl po mnoho desetiletí tento český skladatel, v němž vyvrcholila tvořivá síla starého kantorského rodu, který už v 18. století rozvíjel na venkově hudebnost. Proslulým varhaníkem a regenschorim byl už Foerstrův pradědeček, dědeček a samozřejmě jeho otec,

kteřý proslavil kůr kostela sv. Vojtěcha v Praze a pak i kůr chrámu sv. Víta jako dómský varhaník. S uměleckými geny rodu Förstrů zdědil Josef Bohuslav Foerster (byl první, kdo se tak začal podepisovat) i hlubokou zbožnost. Jeho životní filosofie, v níž Bůh splýval s pojmem Láska, prostupuje nejen jeho církevní skladby, ale i jeho pět symfonií, šest oper, množství komorních skladeb, bezpočet sborů a písní.

Není divu, že za ateistického komunistického režimu se rozšiřoval oficielní názor, že Foerster se do současné doby nehodí. Když v roce 1951 v 92. roce života zemřel, ministr Nejedlý nedovolil, aby se při státním pohřbu průvod postupující od Národního divadla zastavil k církevnímu obřadu v kostele sv. Vojtěcha. Musel pokračovat rovnou na Olšany. Foerstrova jemná, lyrická, zduchovnělá hudba, náročná na soustředění a přemýšlivé ponoření do její hloubky, mizela stále více z oficielních koncertních síní a scén. V inscenaci opery Eva se na scéně nesměl objevit symbolický kříž. Na Foerstra se pozapomnělo. Ale umělci se k němu začínají vracet. Pozvolna ho objevují. A jeho hudba oslovuje citlivé duše, které se s ní setkávají.

A nejen u nás. Hluboce zaujala německého malíře Günthera D. Förstra. Kdysi v dětství a mládí slyšával od rodičů, že mají slavného příbuzného J.B. Foerstra. Ale v mládí má obvykle člověk jiné zájmy. Dnes už jeho rodiče nežijí a nemá koho se zeptat, jak se stalo, že dědeček Antonín splynul s německým prostředím, jak se rodina dostala do Zábřehu na Moravě, kde se Günther narodil a který s rodiči jako šestiletý v roce 1946 na vždycky opustil. Zaujalo ho výtvarné umění, vystudoval vysokou školu ve Frankfurtu nad Mohanem, stal se malířem, ale hudbu miluje celý život. Teprve ve zralém věku se začal zajímat o skladby svého příbuzného a zjistil, že jsou mu velmi blízké.

Začal hledat kontakt s Prahou, dopátral se adresy Společnosti J.B.Foerstra a svěřil se se svým snem uspořádat výstavu, při které by zazněly Foerstrové skladby. V květnu loňského roku přijel do Prahy, poslechl si ve Foerstrově síni koncert z jeho písňové a komorní tvorby a myšlenka se začala konkretizovat. Mezi Prahou a Hanau putovalo mnoho dopisů. Našel se ideální prostor v chrámu Panny Marie Sněžné pro koncert a v kapli sv. Jana Nepomuského pro výstavu obrazů, mezi kterými je i čtyřdílný cyklus inspirovaný Foerstrovou 4. symfonií. Na koncertě zazní vedle skladeb J. B. Foerstra také mše jeho strýce Antonína Förstra, který se proslavil ve Slovinsku jako zakladatel slovinské národní hudby.

Koncert se koná v pátek 2. července v 17 hodin a v 18 hodin na něj naváže otevření výstavy. Myslím, že by ušlechtilý starý pán, demokrat a humanista, aktivní odpůrce antisemitismu, už tenkrát cítící národně i evropsky (25 let prožil v Hamburku a pak ve Vídni), člověk, kterého láska k Bohu i lidem

povznášela nad zlobu a nízkost - myslím, že by měl z tohoto dárku k letošním 140. narozeninám radost. Myslím, že má radost.

Dr. Marcela Lemariová

Pražské Boží tělo LP 1999

Svátek Těla a krve Páně, známý spíše jako Boží tělo, zabloudil do prvních červnových dní z doby velikonoční. Po Letnicích, kdy slavíme seslání Ducha oživujícího a inspirujícího, vrací se v tomto dni Tělo jako stejně důležitá a mnohdy opomíjená složka křesťanské víry. Můžeme v něm prožít Kristovo utrpení v těle, ve svém vlastním, slabém lidském těle, a zároveň v tom tajuplném Těle církve, které má mnoho údů a každý z nich je jedinečný, každý je nenahraditelný. Božítělový průvod je jakousi křížovou cestou bez zastavení, ztišeným vyjádřením úcty a připravenosti k následování.

V Praze Léta Páně devadesátého devátého, ve čtvrtek třetího června, se v staroměstském kostele svatého Jakuba konala bohoslužba za účasti otce kardinála Miloslava Vlka. Přestože byl barokní chrám skoro zaplněný, sešla se vlastně jen větší hrstka věřících. Průvod se zlatým baldachýnkem a monstrancí s Tělem Páně pak přes Ungelt, Staroměstské náměstí a Karlovu ulici směřoval do kostela svatého Jiljí k prvnímu společnému zastavení a odtud ke svatému Klimentu, kde skončil.

Před třemi sty lety byla slavná božítělová procesí událostí, jíž žila celá Praha, událostí patřičně nádhernou a okázalou. Tyto doby jsou již nenávratně pryč. Štíhlý had procesí se jakoby ztrácel na zlatém sluncem zalitým náměstí, sledován zvědavými i pobavenými pohledy turistů i Pražanů. My všichni přítomní jsme si prostě museli připustit, že tento podvečer budeme svým spoluobčanům jaksí za šašky. A mně se zdálo, že jsme si nakonec řekli - Tak ať! Pražské Boží tělo LP 1999 bylo oslaveno skromně, ale radostně.

Filip M. Outrata

BIBLICKÝ KOUTEK

Proč číst bibli společně ?

Je samozřejmě možné, vhodné a chvályhodné, když někdo čte bibli soukromě, jen sám pro sebe – podobně jako čte každou jinou knihu. Přesto však zkušenost ukazuje, že soukromá četba bible bez návodu je často obtížná, a proto v ní málokdo vytrvá. Mimoto si často čtenáři nedokáží sami poradit s mnoha otázkami. Mohli by přirozeně sáhnout po komentáři. To se dokonce doporučuje. I to je však obtížné a často nedostatečné.

Společná četba ve skupinách má značné přednosti: společenství uvidí, uslyší a objeví víc než jedinec. Podobně jako se problémy a otázky běžného života

většinou snadněji objasní vzájemnou výměnou názorů. Rozhovor ve skupině nastíní mnoho hledisek, obohacuje přítomné a jednotlivci rozšiřuje obzor. Napomáhá také poopravit jednostranné a silně subjektivní úsudky. Povzbuzuje také k soukromé četbě, podporuje ji a doplňuje.

Většina biblických textů je ostatně písemným vyjádřením společných zkušeností skupiny, společenství nebo celého národa. Je tedy vhodné, když je čteme pohromadě a snažíme se znovu odhalit jejich smysl. Společná práce s biblí vede obvykle k vytvoření nebo prohloubení společenství, a to může být pro každého účastníka obohacující zkušeností. Těm, kdo se shromažďují v Ježíšově jménu, je ostatně slíbena Pánova přítomnost a přítomnost jeho Ducha (srov. Mt 18,19-20; J 14,16-18).

Z knihy A. Hechtové Přístupy k biblí (vydalo Karmelitánské nakladatelství 1997).

Sedm pravidel pro četbu bible

1. Hledat slovo Páně. (Am 8,12) Vhodným předpokladem každé četby bible je hlad po slově Hospodinově.
2. Kdo čteš, rozuměj. (Mk 13,14) Pozorné čtení je v dnešní uspěchané době často těžké. Soustředění prospěje, když si určíme pravidelný čas a případně i místo pro četbu bible.
3. Jak bych mohl rozumět, když mi to nikdo nevyloží. (Sk 8,31) Dnes existuje množství pomůcek, které ulehčují porozumění slovům bible. Jsou to knihy o historickém pozadí bible, různé komentáře, slovníky a konkordance.
4. Každý den zkoumali v Písmu, zdali je to tak, jak zvěstuje Pavel. (Sk 17,11) Kdo chce opravdu znát biblí, musí ji číst pozorně a stále znovu. Na mnohé otázky najdeme sami odpověď při časté četbě.
5. Mluv, Pane, tvůj služebník slyší. (1 S 3,2) Je dobré, když se před čtením bible na chvíli zastavíme a v modlitbě poprosíme Boha o pomoc při četbě. Jen ochota naslouchat biblí jako Božímú slovu odpovídá nároku, který na posluchače klade.
6. Nebuďte jen posluchači slova, ale jednejte podle něho. (Jk 1,22) Každé čtení bible jako Božího slova by mělo být neseno ochotou konat Boží vůli.
7. Litera zabíjí, ale Duch dává život. (2 K 3,6) Biblický text sám o sobě je vždy jen litera, která slouží jako prostředek Božímú slovu. Kdo čte biblí povrchně, aniž by bral v úvahu jejího původce, je v nebezpečí, že zůstane třčet jen u litery a tak se mine s plným smyslem bible.

Podle J. Kremer Sedm pravidel pro četbu bible (vydalo Pastorační středisko při arcibiskupství pražském).

Připravil Martin Vaňáč

Bohoslužby v kostele Panny Marie Sněžné

všední dny: 6:40 (při mši sv. ranní chvály kromě So), 8:00,
18:00 (po mši sv. večerní nešpory)
neděle: 9:00, 11:15, 18:00
ve čtvrtek v 19:00 eucharistická adorace v kapli sv. Michala

PROGRAM U PANNY MARIE SNĚŽNÉ

Červenec, srpen 1999

1. 7.	Čt	19:30	Koncert Battle Creek Boys Choir (USA)	v kostele
2. 7.	Pá	17:00	Koncert z děl J. B. Foerstra a A. Förstra	v kostele
		18:00	Vernisáž G.D. Förstr - Hudba a obrazy	kaple sv. Jana
3. 7.	So	10:00	Primice br. Ignáce v Letohradě
Odjezd dětí na farní tábor	
5. 7.	Po		Slavnost sv. Cyrila a Metoděje	
15. 7.	Čt	8:00	Památka čtrnácti umučených bratří	
18. 7.	Ne	9:00	Při mši sv. zpívá sbor z USA	
20. 7.	Út	19:19	Koncert: Harfa a cello (USA)	kaple sv. Jana
23. 7.	Pá	18:00	Při mši sv. zpívá sbor King´s school	
2. 8.	Po	18:00	"Ponciunkula" (zpívá sbor)	
5. 8.	Čt	18:00	Poutní slavnost u Panny Marie Sněžné (zpívá sbor)	
6. 8.	Pá	18:00	Svátek Proměnění Páně	
11. 8.	St		Svátek sv. Kláry	
15. 8.	Ne		Slavnost Nanebevzetí Panny Marie (zpívá sbor)	
16. 8.	Po	8:00	Památka čtrnácti umučených bratří	
21. 8.	So		Slavné sliby br. Justina, br. Bartoloměje	
5. 9.	Ne	10:15	Mše svatá pro rodiče s dětmi	
		14:00	Plavání pro děti	
		14:00	Pout' na Petříně-sraz u 1. zastavení křížové cesty	
7. 9.	Út	16:00	Setkání farnosti	farní klub
14. 9.	Út	17:00	Sněmovní kroužek	farní klub
Výstavy:	3. 7.-17. 7.		Hudba a obrazy - Günther D. Förster	kaple sv. Jana
	16. 8.-15. 9.		Plastiky - br. Thomas Rodr, augustinián	kaple sv. Jana

Náklady na vytištění tohoto čísla Sněžanky jsou 4,- Kč.

Dobrovolné příspěvky vhazujte laskavě do pokladničky v kostele.

Kontaktní adresy redakce: F. ú., Jungmannovo nám. 18, Praha 1, tel.: 22246243

Outratovi, Krakovská 24, Praha 1, tel.: 222 121 55

Jirsovi, Soukenická 14, Praha 1, tel.: 231 35 13